

РЕШЕНИЕ

№ 4877

гр. София, 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4245** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение №20051757 от 24.02.2021г., постановено по н. а. х. дело № 19964/2017г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 16-и състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №17-4332-021709/25.10.2017 г. на Заместник началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на А. А. А. – П., [ЕГН] на основание на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е обжалвано от А. А. А. – П. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП №19-4332-016635/02.09.2019г., поради изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване по отношение на посоченото в НП нарушение.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените

процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

За да потвърди НП № 19-4332-016635/ 02.09.2019 г., въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 13.10.2016г. в 16:30 часа е заснет с видеосистема TFR1 - М с № 506, видеоклип № 6159, лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], който се движел със скорост от 102 км/ч. Ограничението на скоростта на посоченото място в [населено място], по [улица] с посока на движение от Околовръстен път към [улица], било 50 км/ч., въведено за населено място. Заснемането било извършено с одобрено средство за измерване, технически годно, видно от приобщените писмени доказателства. То било обозначено по законоустановения ред, с поставен знак Е 24. Във връзка с констатираното нарушение била изискана справка за собствеността на автомобила, от която било видно, че той е собственост на Л. Т. П.. Собственикът бил призован да се яви в ОПП СДВР. Той се явил заедно с А.- П. пред органите на КАТ, отдел Пътна полиция, където ѝ били показани видеоклипа и снимки от нарушението. А. - П. попълнила собственоръчно и декларация по чл. 188 от ЗДВП, че към посочената дата и час – 13.10.2016 г., 16:30 ч., тя е управлявала МПС. Във връзка с нарушението и на база на съставената декларация, свидетелят В. А. съставил АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установява, че А. А. А. – П. е извършила вмененото ѝ нарушение.

Предвид изложената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира за основателно наведеното в касационната жалба възражение за изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателното преследване на процесното нарушение, извършено на 13.10.2016г. На основание чл. 11 ЗАНН, във връзка с чл. 81, ал. 3 НК, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, това налага отмяна на наказателното постановление и на обжалваното съдебно решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. Съгласно цитираната разпоредба, възможността да бъде реализирана отговорността за извършеното деяние се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК.

С изменението на разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (ДВ, бр. 26 от

06.04.2010 г.) срокът за изключване на наказателно преследване по давност се удължава от 2 на 3 години, а оттук и срокът на абсолютната давност - от 3 години на 4 години и 6 месеца (чл. 81, ал. 3 НК). В конкретния случай, датата на извършване на твърдяното нарушение е 13.10.2016г. следователно абсолютната погасителна давност съгласно чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (редакция ДВ, бр. 26 от 2010г.) е изтекла на 13.04.2021., след постановяване на решението на Софийски районен съд и преди образуване на настоящото дело.

Разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е материално правна и за нея са приложими правилата на чл. 3, ал. 1 и, ал. 2 ЗАНН - за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила в момента на извършване на нарушението, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Предвид наличието на изтекла погасителна давност по чл. 11 ЗАНН, във вр. с чл. 81, ал. 3 и чл. 80, ал. 1, т. 5 и, ал. 3 НК, не следва да бъдат обсъждани други материално правни и процесуални основания за отмяна на решението на първостепенния съд.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20051757 от 24.02.2021г., постановено по н. а. х. дело № 19964/2017г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-и състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ №17-4332-021709/25.10.2017 г. на Заместник началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на А. А. – П., [ЕГН] на основание на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

